

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. pro toto řízení opatrovnici M. B., pracovníci Krajského soudu v Plzni, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 7. 2004, č. j. 60 Az 25/2004 – 31,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 15. 7. 2004, č. j. 60 Az 25/2004 – 31, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2004, č. j. OAM-1309/LE-B01-B03-2003, jímž žalovaný azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), žalobci neudělil, a současně vyslovil, že se něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, ve které mimo jiné požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů. V reakci na tuto žádost se krajský soud opakovaně pokoušel stěžovateli doručit tiskopis s prohlášením o majetkových poměrech. Přes veškerou snahu se však krajskému soudu nepodařilo tiskopis doručit, neboť na adrese, na které byl stěžovatel oficiálně hlášen, se nezdržoval a adresu skutečného pobytu stěžovatele nebylo možno zjistit. Za této procesní situace byla věc předložena zdejšímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud však přípisem ze dne 2. 11. 2005, č. j. 4 Azs 79/2005 – 71, věc bez vyřízení kasační stížnosti Krajskému soudu v Plzni vrátil s tím, aby dříve, než zdejšímu soudu opět spis předloží, stěžovateli, který byl neznámého pobytu, ustanovil opatrovníka a posléze rozhodl o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Plzni se v dalším řízení opětovně pokoušel zjistit místo skutečného pobytu stěžovatele, nicméně opět bezvýsledně. Proto mu usnesením ze dne 9. 3. 2006,

č. j. 60 Az 25/2004 – 79, ustanovil pro dané řízení jako opatrovnici M. B., pracovníci Krajského soudu v Plzni. Usnesením ze dne 4. 4. 2006, č. j. 60 Az 25/2004 – 82, pak tentýž soud řízení o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků zastavil. Krajský soud tak učinil s odvoláním na ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. a § 33 písm. b) a e) zákona o azylu, když vyšel ze zjištění, že stěžovatel se v místě hlášeného pobytu nezdržuje, soudu se přes značné úsilí nepodařilo zjistit ani jiné místo jeho faktického pobytu na území ČR a stěžovatel sám změnu místa pobytu soudu neoznámil. Poté věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí s návrhem na postup podle § 46 písm. c) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 33 zákona o azylu, tedy na zastavení řízení.

Z předloženého spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel dne 9. 9. 2004 svévolně odešel z P. s. S. p. R., a od té doby není známo, na které adrese se skutečně zdržuje. V souvislosti s následným pohybem stěžovatele po území České republiky lze z informací obsažených v soudním spise zachytit dvě možná místa jeho pobytu, a to Ž. 216, P. 4 (adresa uvedená stěžovatelem v jeho kasační stížnosti v nesprávné podobě „Z.“) a ubytovna na adrese P. 569, P. 9 (adresa nahlášená stěžovatelem cizinecké policii). Ani na jedné z těchto adres však stěžovatel fakticky nepobýval, jak vyplývá z výsledků šetření Oddělení cizinecké policie v Praze, kterou si Krajský soud v Plzni vyžádal.

Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, v platném znění, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil. Na základě shora uvedených opakovaných marných pokusů o zjištění místa pobytu stěžovatele má Nejvyšší správní soud za prokázané splnění podmínky podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu.

Nad rámec potřebného odůvodnění je třeba vytknout Krajskému soudu v Plzni procesně zcela nesprávný postup, na základě něhož usnesením ze dne 4. 4. 2006, č. j. 60 Az 25/2004 – 82, zastavil řízení o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků podle § 33 písm. b) a e) zákona o azylu. Ustanovení § 33 se vztahuje na zastavení řízení upraveného zákonem o azylu, nikoli na jakékoli jiné akcesorické řízení upravené jinými předpisy, zde soudním řádem správním. Podle přípisu Nejvyššího správního soudu, jímž byl dříve spis vrácen krajskému soudu, měl dotčený krajský soud ustanovit stěžovateli opatrovníka a následně rozhodnout o jeho žádosti o ustanovení advokáta. Postup zvolený Krajským soudem v Plzni je zcela v rozporu s relevantní procesní úpravou, a tudíž nezákonný. Dané usnesení však nebylo napadeno kasační stížností; nabylo právní moci a je proto třeba z něho vycházet; ostatně na závěr Nejvyššího správního soudu o splnění podmínek pro zastavení řízení ve věci azylu podle § 33 písm. e) zákona o azylu zůstává bez vlivu.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu